

Na poparcie twierdzenia, że istniały uzasadnione wątpliwości, skarżąca podnosi następujące argumenty:

- czas trwania postępowania przed Komisją był nadzwyczaj długi, co samo wskazuje na istnienie uzasadnionych wątpliwości, zwłaszcza że chodziło tu o system pomocy zgłoszony na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE;
- decyzja Komisji jest pozbawiona uzasadnienia w odniesieniu do zwolnień podatkowych dotyczących nieimiennych materiałów reklamowych oraz abonowanych gazet dostarczanych do domów;
- Komisja przeprowadziła niepełne i nieprawidłowe badanie prawodawstwa duńskiego dotyczącego podatków od reklam, gdy analizowała kwestię, czy zwolnienia podatkowe dotyczące nieimiennych materiałów reklamowych oraz abonowanych gazet dostarczanych do domów stanowiły pomoc państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2014 r. – Forbruger-Kontakt/Komisja

(Sprawa T-834/14)

(2015/C 138/69)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Dania) (przedstawiciel: M. Honoré, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. o nienoszeniu zastrzeżeń co do zwolnień podatkowych dotyczących niektórych materiałów reklamowych (SA.35683);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty podniesione przez skarżącą są w istocie identyczne z zarzutami zaprezentowanymi w sprawie T-833/14 Søndagsavisen/Komisja lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Sharif University of Technology/Rada

(Sprawa T-52/15)

(2015/C 138/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Happold, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności załącznika do decyzji Rady 2014/776/WPZiB, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) nr 1202/2014 oraz załącznika IX do rozporządzenia Rady (EU) nr 267/2012 w zakresie, w jakim te załączniki dotyczą skarżącego;
- zasądzenie na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za skutki naruszenia jego reputacji działaniami Rady; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze skarżący zmierza do uzyskania stwierdzenia nieważności załącznika do decyzji Rady 2014/776/WPZiB ⁽¹⁾, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB ⁽²⁾, załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) nr 1202/2014 ⁽³⁾ oraz załącznika IX do rozporządzenia Rady (EU) nr 267/2012 w zakresie, w jakim te załączniki dotyczą skarżącego ⁽⁴⁾.

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Radę prawa skarżącego do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej.

Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie wskutek podjęcia decyzji o zastosowaniu wobec skarżącego środków ograniczających.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę prawa własności skarżącego oraz zasady proporcjonalności.

Zarzut czwarty dotyczący nadużycia przez Radę władzy wskutek objęcia skarżącego środkami ograniczającymi.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/776/WPZiB z dnia 7 listopada 2014 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 325, s. 19).

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1202/2014 z dnia 7 listopada 2014 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 325, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Amitié/EACEA

(Sprawa T-59/15)

(2015/C 138/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amitié Srl (Bologna, Włochy) (przedstawiciel: D. Bogaert, adwokat)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi wniesionej przeciwko EACEA za dopuszczalną;